

1 Findes der en procedure for betalingspåbud?

Der er mulighed for at udstede et betalingspåkrav. Bestemmelserne i artikel 623 – 634 i civilprocesloven, der er indsat i loven ved det nugældende præsidentdekret nr. 503/1985, med efterfølgende ændringer, finder anvendelse.

1.1 I hvilke tilfælde kan proceduren anvendes?

Borgerlige sager og handelssager samt privatretlige tvister, hvis de ikke ifølge loven er omfattet af andre domstoles kompetence (jf. artikel 1 i civilprocesloven)

1.1.1 Hvilke typer krav er omfattet af proceduren (f.eks. kun pengekrav eller kun kontraktlige krav)?

Pengekrav eller krav, der støttes på gældsbreve, nemlig checks, vekslers og pantebreve, hvis kravet og det skyldige beløb er attesteret i et offentligt eller privat dokument, og hvis disse krav er angivet i euro eller i udenlandsk valuta (jf. artikel 623 i civilprocesloven).

1.1.2 Er der en øvre beløbsgrænse for kravet?

Nej, der er ingen øvre grænse for kravets værdi.

1.1.3 Er det frivilligt eller obligatorisk at anvende denne procedure?

Proceduren vedrørende betalingspåkrav er valgfri, da kreditor altid kan anlægge en almindelig retssag i form af et anerkendelsessøgsmål, hvorefter der gives dom for hans/hendes krav, i modsætning til proceduren vedrørende betalingspåkrav, der munder ud i udstedelse af et betalingspåkrav, der ikke er en dom, men et eksekutionsfundament (jf. artikel 631 i civilprocesloven).

1.1.4 Kan proceduren anvendes, hvis skyldner har bopæl i en anden medlemsstat eller i et tredjeland?

Nej, et betalingspåkrav kan ikke udstedes (og hvis det udstedes, er det ugyldigt), hvis det skal forkyndes for en person, der er bosat i udlandet eller hans/hendes bopæl er ukendt, medmindre denne person efter de gældende regler har udpeget en procesfuldmægtig i Grækenland (jf. artikel 624 i civilprocesloven). Det relevante sted er dér, hvor skyldneren faktisk bor på tidspunktet for forkyndelsen.

1.2 Den kompetente domstol

Distriktsretten (*Eirinodikis*) har saglig kompetence til at behandle pengekrav på op til tyve tusinde euro (20 000 EUR), og retten i første instans (*Monomeles Protodikeio*) har kompetence til at behandle alle andre pengekrav. Domstolens stedlige kompetence fastlægges på grundlag af de almindelige bestemmelser herom, nemlig på grundlag af bestemmelserne i artikel 22-41 i civilprocesloven. På grundlag af disse bestemmelser kan retten (den civile distriktsret eller retten i første instans) på skyldnerens hjemsted eller på udstedelsesstedet for fordringen (f.eks. en check) eller på stedet for accept eller betaling af vekslen have stedlig kompetence.

1.3 Formkrav

Begæringen fremsættes:

(A) mundtligt for retten der udarbejder en rapport (jf. artikel 626, stk. 1, sammenholdt med artikel 215, stk. 2, i civilprocesloven), uden at dette afskærer fordringshaveren fra at indgive en skriftlig begæring, eller

(B) skriftligt til retten i første instans (hvis der gælder et krav herom) ved indgivelse af en stævning til justitskontoret ved retten i første instans, som skal indeholde oplysninger om:

den ret, begæringen indgives til (den civile distriktsret eller retten i første instans)

stævningens art, nemlig en "begæring om betalingspåbud"

fornavn, efternavn, slægtsnavn og alle parter bopæl: fordringshaverens og skyldnerens – og i givet fald deres retlige repræsentanters og, hvis de er juridiske personer, deres firmanavn og deres vedtægtsmæssige hjemsted

stævningens påstand, der angives på en klar, præcis, kortfattet og læselig måde på græsk, og hvis der er vedlagt dokumenter på et fremmedsprog, f.eks.

fakturaer, skal der vedlægges en autoriseret oversættelse heraf

dato og partens underskrift og hans/hendes retlige repræsentant eller dennes befuldmægtigede og, hvis en advokats deltagelse er obligatorisk, advokatens underskrift

adressen og især gaden og nummeret på sagsøgerens bopæl, kontor eller forretningssted, vedkommendes retlige repræsentant og dennes befuldmægtigede en anmodning om udstedelse af et betalingspåbud, og

kravet og det nøjagtige beløb i penge eller støttet på gældsbreve samt eventuelle krav på renter af beløbet (jf. artikel 626, stk. 1 og 2, sammenholdt med artikel 118 og 119, stk. 1, i civilprocesloven).

1.3.1 Skal der bruges en standardformular? (Hvor fås den i givet fald?)

Nej, brugen af en standardformular er ikke obligatorisk.

1.3.2 Skal man være repræsenteret af en advokat?

Ja, hvis begæringen fremsættes for retten i første instans og vedrører krav på over tyve tusinde euro (20 000 EUR) eller for den civile distriktsret vedrørende krav på tolv tusinde euro (12 000 EUR) til tyve tusinde euro (20 000 EUR).

Hvis begæringen fremsættes for den civile distriktsret og vedrører et krav på under tolv tusinde euro (12 000 EUR), kan parten føre sagen selv uden at være repræsenteret af en advokat (jf. artikel 94 i civilprocesloven).

1.3.3 Hvor detaljeret skal kravet begrundes?

Begæringen om udstedelse af et betalingspåkrav skal i det mindste ganske kortfattet angive det dokument, som kravet støttes på, f.eks. krav i henhold til låneaftaler eller salgskontrakter, lejekontrakter eller ubetalte checks. Kontrakten, eller generelt dokumentets art, udgør også betalingsgrundlaget, og det tidspunkt, hvor fordringen opstod, for eksempel tidspunktet, hvor skyldneren burde have betalt det krævede beløb og ikke har gjort det, skal angives nøjagtigt. Begæringen skal herefter indeholde en fortegnelse over de dokumenter, der er indleveret, hvoraf kravets art og størrelse fremgår ifølge den pågældende begæring.

1.3.4 Skal der forelægges skriftlig dokumentation for de krav, der gøres gældende? Hvilke dokumenter kan i givet fald tjene som bevis?

Eksistensen af det krav, der ligger til grund for et betalingspåkrav, kan kun dokumenteres ved hjælp af dokumenter, da vidner ikke kan føres inden for rammerne af denne procedure. Disse dokumenter skal indsendes sammen med stævningen, og de opbevares på rettens justitskontor, indtil fristen for indsigelse udløber, således at den part, mod hvem betalingspåbuddet er rettet, dvs. skyldneren, kan gøre sig bekendt hermed. Alle dokumenter (private og offentlige), der har bevisværdi ifølge artikel 432 – 465 i civilprocesloven, herunder gældsbreve (f.eks. checks og vekslers) accepteres som beviser. Disse dokumenter skal klart og tydeligt angive fordringshaverens/den berettigedes identitet og personoplysninger (fulde navn), skyldnerens identitet og personoplysninger samt begrundelsen for kravet og beløbets størrelse.

Navnlig skal ethvert dokument, der ikke er offentligt, og som i medfør af artikel 443 i civilprocesloven skal bære udstederens håndskrevne underskrift for at få bevisværdi, betragtes som et privat dokument, og enhver person, der påtager sig forpligtelser i henhold til dokumentet, betragtes som udsteder.

Ethvert dokument, der er udarbejdet forskriftsmæssigt af en embedsmand eller af en person, der udfører offentlige tjenester, betragtes som et offentligt dokument (f.eks. notarialt bekræftede dokumenter).

1.4 Afvisning af begæringen

Begæringen afvises:

(A) hvis de retlige betingelser for udstedelsen af betalingspåkravet ikke er opfyldt, dvs. såfremt de fremlagte dokumenter ikke kan tjene som entydigt bevis for kravet eller dets størrelse, eller for skyldnerens eller den berettigedes identitet, eller

(B) hvis den, der fremsætter begæringen, ikke giver de oplysninger, som retten anmoder om, eller nægter at følge anvisningerne vedrørende udfyldelse eller berigtigelse af begæringen eller bekræftelse af underskrifter på personlige dokumenter (jf. artikel 628 og 627 i civilprocesloven). Da den kompetente ret kan anmode om yderligere oplysninger, dokumenter og berigtigelser fra den, der fremsætter begæringen, afvises begæringen, såfremt den pågældende ikke efterkommer anmodningen.

Beslutningen om afvisning angives i slutningen af begæringen med en kort begrundelse herfor. Det betyder, at den kompetente ret ikke træffer en afgørelse, og derfor kan afvisningen ikke indbringes for en højere retsinstans. Sagsøgeren/fordringshaveren kan naturligvis fortsat anlægge en almindelig sag med påstand om opfyldelse af hans/hendes krav (se ovenfor, 1.1.3) eller fremsætte en ny begæring om udstedelse af et betalingspåkrav (jf. artikel 628, stk. 3, i civilprocesloven).

1.5 Klageadgang

Der er ikke adgang til appel eller andre retsmidler, hvis begæringen om et betalingspåkrav afvises.

1.6 Indsigelse

Hvis begæringen om et betalingspåkrav tages til følge, og et sådant påkrav derfor udstedes, kan skyldneren, mod hvem påkravet er rettet, rejse indsigelse mod dette inden for femten (15) arbejdsdage fra datoen for forkyndelsen af betalingspåkravet (jf. artikel 632, stk. 1, i civilprocesloven). Indsigelsen kan ligeledes indgives, inden betalingspåkravet forkyndes.

Den ret, der har stedlig og saglig kompetence, er den civile distriktsret eller den ret i første instans, der udstedte betalingspåkravet.

Indsigelsen skal behandles (jf. artikel 632, stk. 2, i civilprocesloven) i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 643, 649 og 650 i civilprocesloven, der henhører under de særlige procedurer for gældsbreve og lejeretlige tvister sammenholdt med bestemmelserne vedrørende almindelige sager, der ikke strider mod bestemmelserne om ovennævnte særlige procedurer (jf. artikel 591, stk. 1, litra a), i civilprocesloven).

Indsigelsen, der skal forkyndes inden for ovennævnte frist på femten (15) arbejdsdage, og som ellers afvises, skal forkyndes for enten den advokat, der har underskrevet begæringen om betalingspåkravet, eller for den person, mod hvem betalingspåbuddet er rettet på vedkommendes adresse, således som denne er angivet i betalingspåkravet, medmindre en adresseændring er blevet behørigt meddelt (jf. artikel 632, stk. 1, litra b), i civilprocesloven).

1.7 Hvis der gøres indsigelse

Indgivelsen af en indsigelse suspenderer ikke fuldbyrdelsen af betalingspåkravet, hvilket er et dokument, der kan fuldbyrdes uden videre (jf. artikel 631 i civilprocesloven). Den ret, der udstedte betalingspåkravet, kan imidlertid via proceduren for foreløbige retsmidler, der er fastsat i artikel 686 i civilprocesloven, og efter at der er indgivet en begæring fra den part, mod hvem betalingspåbuddet er rettet, træffe bestemmelse om udsættelse af fuldbyrdelsen, med eller uden sikkerhedsstillelse eller på bestemte betingelser, indtil der afsiges endelig dom vedrørende den indsigelse, der skal være indgivet forinden.

Betingelserne for, at begæringen om udsættelse af fuldbyrdelsen af betalingspåkravet kan tages til følge, er: a) at indsigelsen er indgivet rettidigt, og b) at mindst én af de grunde, som indsigelsen støttes på, kan forventes tiltrådt af retten.

Ved den afgørelse, hvorved der træffes bestemmelse om udsættelse, fratages påkravet dets retskraftige karakter, og dets funktion som eksekutionsfundament svækkes.

1.8 Hvis der ikke gøres indsigelse

Hvis en indsigelse ikke indgives rettidigt (inden for femten dage efter forkyndelsen af betalingspåkravet), kan den part, til fordel for hvem betalingspåkravet er udstedt, igen lade påkravet forkynde for skyldneren, der har endnu en mulighed for at rejse indsigelse. Sidstnævnte kan nemlig rejse indsigelser inden for ti arbejdsdage fra datoen for den nye forkyndelse. I dette tilfælde kan en udsættelse som nævnt ovenfor ikke indrømmes (se punkt 1.7).

Hvis denne frist på ti dage også overskrides, får betalingspåkravet retskraft, hvilket betyder, at ikke blot betalingspåkravet, men også fordringen er fuldt ud gyldige på det historiske og retlige grundlag, der er angivet i betalingspåkravet.

Den retskraftige karakter af det betalingspåkrav, mod hvilket en indsigelse ikke er rejst rettidigt, kan kun ændres i forbindelse med en genoptagelse af sagen, som er et ekstraordinært retsmiddel. Dette kan kun ske af meget begrænsede, hovedsagelig formelle grunde (jf. artikel 633, stk. 2, og artikel 544 i civilprocesloven) og inden for fristen i artikel 544, stk. 3 og 4, i civilprocesloven ved den ret, der udstedte betalingspåkravet.

1.8.1 Hvad kræves der for at opnå en afgørelse, som kan tvangsfuldbyrdes?

Betalingspåkravet er et eksekutionsfundament, der kan fuldbyrdes fra udstedelsesdatoen (jf. artikel 631 i civilprocesloven). Der er således ikke behov for at iværksætte andre retsskridt for, at påkravet kan blive eksigibelt, og hvis der ikke er truffet beslutning om udsættelse af fuldbyrdelsen, indledes tvangsfuldbyrdelsen således:

En fuldbyrdelsesankendelse føjes til betalingspåkravet, idet nemlig sætningen "I det græske folks navn" tilføjes i indledningen af betalingspåkravets tekst, og sætningen "Enhver foged skal fuldbyrde denne afgørelse osv." tilføjes i slutningen. Der udstedes en officiel genpart deraf, og derefter forkyndes et påbud til skyldneren om at betale beløbet.

Hvis betalingspåkravet imidlertid ikke forkyndes inden for to (2) måneder fra udstedelsen, ophører det med at være gældende (jf. artikel 630 A i civilprocesloven)

1.8.2 Er en sådan afgørelse endelig, eller har skyldneren stadig mulighed for at appellere afgørelsen?

Den dom, hvorved der træffes afgørelse om indsigelsen, er ikke endelig, idet den kan anfægtes ved hjælp af alle tilgængelige retsmidler.

Sidste opdatering: 27/07/2018

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager

sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.